

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۰۹ اکتوبر ۲۰۱۷

شرم آن می کند که شرف دارد

در این میان پر شمار و در ابعادی گسترده با روی آوردن به سوی خارج از مرزها کیسه جمع آوری پول و یا زندگی بهتر با خود آوردند و کیس های قلابی به خورد نهادهای پناهنده پذیر در ارتباط با پناهندگی سیاسی تحویل دادند و پس از پذیرش به بیلاق و قشلاق به حریم جمهوری اسلامی پرداختند و آن را زرنگی! نامیدند. از سیاست منتفر شدند حال آن که فراموش کردند که کیس پناهندگی سیاسی داده اند. آنها بی تفاوت از کنار همه وقایع ناگوار و ناهنجار موجود رژیم می گذرند و زیر پای مزدوران سفارت رژیم در کشورهای دیگر لنگ پهن می کنند و سفره های حضرت عباس دوره ئی شان رنگین و رنگین تر می شود. در شهرهای مختلف اروپائی از امکانات هنوز باقیمانده (سوسیالیستی) بهره می برند و به به و چه چه شان بلند می شود ولی سر وقت به سفارت رژیم می روند و به حاکمیت قرون وسطائی سرمایه داری رأی تأیید می دهند و انگشت رنگ شده به ننگ حمایت از بقای آن را به هوا برده و در برابر دوربین می گیرند. منظورم تنها فرخ نگهدار معلوم الحال و بی بی سی فارسی کارگزار او نیست بلکه طیف وسیعی از ایرانیان است که به نرخ روز از آخور هر رژیمی می خورند (۳).

آنچه بر مردم ما در سی و چند سال گذشته رفت را با هیچ زبانی نمی توان گفت و نوشت. تاریخ جنایات سیاسی و اجتماعی حاکمیت جمهوری اسلامی را در هیچ کتاب و کتابخانه ای نمی توان گنجاند. آزادی اندیشه سلاخی و حقوق انسانی مثله شد. آنچه به جای مانده است فرهنگی ارتجاعی و بسط یافته در ابعادی گسترده است که سرشار از بی تفاوتی به محیط زندگی انسانی و پر از آمیزش و پذیرش خشونت است.

شکنجه، اعدام در ملاء عام، جان سپردن از فقر و فلاکت و اعتیاد و سرما در کوچه و خیابان، قبر خوابی و تجاوز به کودکان و کشتن مستقیم و یا تدریجی و خاموش شریفترین کارگران و زندانیان سیاسی در بند، تخریب گورهای جمعی که اسناد جنایات پیشین این رژیم هستند، اسید پاشی بر چهره زیبای دختران و زنان، قتل و شلاق زدن کارگران معترض و صدها جنایت دیگر و در جریان که هر روزه تکرار می شود و میلیون ها نفر هر روزه با بی تفاوتی از کنار آنها رد می شوند تا (نان سنگک) خود را بخرند و به خانه بیاورند و شاید خمی نیز به ابروی خود نیاورند.

فاجعه و خشونت نهادینه شده در چار دیواری خانه تا میدین شهرها ادامه دارد. نمایش اعدام انسان ها تفریح و شادی آور است. چشم بر سقوط فرهنگ انسانی زیر سایه ارتجاع اسلامی حاکم نمی توان بست. بی تفاوتی و بی اعتنائی در برابر

ناهنجاری های اجتماعی بیداد می کند و چنانچه جنبش کارگری و معلمان را کنار بگذاریم هیچ اعتراضی جز در میان فعالان محدود زنان، دانشجویان، نهادهای حامی کودکان کار و خیابان خواب ها و سایر آنها گسترش نمی یابد.

هفته ها از تحصن سپرده گزاران که طعمه فسادهای مالی رژیم شده اند، می گذرد. آنها شعار می دهند: حسین، حسین شعارتون - دزدی افتخارتون (۱) اما از همبستگی و حمایت از آنها خبری نیست. سینه این معترضان مالامال درد است و گوش شنوایی از سوی کارگزاران رژیم موجود نیست (۲).

فعالان نهادهای اجتماعی و مدنی به زندان می افتند و شکنجه می شوند و محرومیت می کشند و در فراموشی مطلق فرو می روند. همبستگی و اعتراض به این وقایع اما واژه ای غریب در میان عموم است. چنانچه از ذهنیت غیر واقعی خود کمی دور شویم و بازگوی حقایق باشیم و اگر از آرمانخواهی حذر کنیم خواهیم دید که اقتصاد انگلی و در حال تلاشی زاده شده توسط حاکمان زخم های عمیقی بر پیکر انسانیت، شرف و کرامت انسانی در کشورمان بر جای گذاشته است که درمان آن در آینده مسألتم کاری سخت و طولانی است که در حضور استبداد مذهبی و حامی سرمایه امکانپذیر نخواهد بود.

این امر تنها در پروسه زمانی معین و در حضور دموکراسی بی حد و حصر و در بستری مساعد برای شکوفایی انفجاری نهادهای سیاسی و اجتماعی میسر خواهد بود. فضای رشد و گسترش این نهادها اما نمی تواند از سوی هیچ حزب و حکومتی مهندسی شود. تحولات انقلابی سیاسی و اجتماعی همیشه با فاز بی حکومتی همراه است. خلاء قدرت مشخصه این فاز است و دقیقاً در همین اوان هر چند کوتاه شاهد حضور نهادهای سیاسی و اجتماعی خودرو هستیم.

در چنین شرایطی است که شکوفایی صاعقه وار قلم و ادب را نیز می توان دید. این که امروزه کانون نویسندگان و اهل قلم در لاک خود فرو رفته اند و یا دستبوس آن جناح دیگر حکومتی می شوند، دقیقاً ناشی از وجود سرکوب بیرحمانه اسلامی است. این که این نهاد به دادن اطلاعاتی های هر از گاهی و آنهم در ارتباط با روزهای مشخص و متعلقان به این کانون است نیز پوشیده نیست. قصد بی احترامی به اهل قلم و ادب در داخل کشور را ندارم. از نزدیک هم دستی بر آتش داشته ام اما اصرار دارم که حقایق را بگویم همانطور که هستند.

کشتار فعالان سیاسی و فرهنگی توسط حاکمان اسلامی امروزه و پس از دهها سال تلاش شاهان عینی، اسناد و مدارک افشاء شده، اعترافات سران جمهوری اسلامی و.. بر کسی پوشیده نیست. در پی آغاز این کشتار سراسری و گسترده که با آغاز روی کار آمدن رژیم مصادف است موج فرار به سوی تبعید روان شد. قوانین بین المللی پناهندگی امکان ادامه زندگی برای باقی ماندگان از کشتار را فراهم کرده بود. بسیاری از آنها مستقر و مبارزه را از پشت مرزها ادامه دادند. بسیاری نیز به ادامه تحصیل و استقرار خود در محیط روی آوردند و آنچه پشت سر داشتند به ورطه فراموشی سپردند.

در این میان پر شمار و در ابعادی گسترده با روی آوردن به سوی خارج از مرزها کیسه جمع آوری پول و یا زندگی بهتر با خود آوردند و کیس های قلابی به خورد نهادهای پناهنده پذیر در ارتباط با پناهندگی سیاسی تحویل دادند و پس از پذیرش به بیلاق و قشلاق به حریم جمهوری اسلامی پرداختند و آن را زرنگی! نامیدند. از سیاست متنفر شدند حال آن که فراموش کردند که کیس پناهندگی سیاسی داده اند. آنها بی تفاوت از کنار همه وقایع ناگوار و ناهنجار موجود رژیم می گذرند و زیر پای مزدوران سفارت رژیم در کشورهای دیگر لنگ پهن می کنند و سفره های حضرت عباس دوره ئی شان رنگین و رنگین تر می شود اما همین افراد از غذای نذری محرم در کانادا بی تفاوت رد نمی شوند و ساعت ها در انتظار آن صف می کشند. در شهرهای مختلف اروپائی از امکانات هنوز باقیمانده (سوسیالیستی) بهره می برند و به به و چه شان بلند می شود ولی سر وقت به سفارت رژیم می روند و به حاکمیت قرون وسطائی سرمایه

داری رأی تأیید می دهند و انگشت رنگ شده به ننگ حمایت از بقای آن را به هوا برده و در برابر دوربین می گیرند. منظورم تنها فرخ نگهدار معلوم الحال و بی بی سی فارسی کارگزار او نیست بلکه طیف وسیعی از ایرانیان است که به نرخ روز از آخور هر رژیم می خورند (۳).

شرم حالتی است که معمولاً بعد از انجام یک کار ناپسند در انسان پدید می آید اما برخی موجودات کار ناپسند را می کنند و می دانند که ناپسند است اما شرم از اینکارشان نمی کنند. (۳)

اینجاست که باید گفت:

شرم آن دارد که شرف دارد.

۱- <https://www.youtube.com/watch?v=Aq2hSEIN0m4>

۲- <https://www.youtube.com/watch?v=nf2UjOM9kQY>

۳- <https://www.youtube.com/watch?v=cT1aJfN6Bp8>

۲۰۱۷/۱۰/۰۸